

Giới Thiệu Sách I-Sa-mu-ên

Tác giả:

- Chúng ta biết rằng Sa-mu-ên đã viết một Phần cuốn sách I- Sa-mu-ên
- Những người có thể đóng góp khác cho I & II-Samuel là các nhà tiên tri Nathan và Gad

Giới Thiệu Sách II-Sa-mu-ên

Ngày viết:

- Ban đầu, sách 1 và 2 Sa-mu-ên là một sách. Những người dịch bản Septuagint đã tách chúng ra, và đã giữ lại sự tách biệt kể từ đó.
- Các sự kiện của 2 Sa-mu-ên kéo dài 40 năm nữa. Khi đó, ngày viết sẽ là khoảng sau năm 960 trước Công nguyên

Giới Thiệu Sách I & II-Sa-mu-ên

Mục đích viết:

Sa-mu-ên I & II ghi lại lịch sử của Y-sơ-ra-ên trên đất Ca-na-an khi họ chuyển từ quyền cai trị của Đức Chúa Trời sang trở thành một quốc gia thống nhất dưới thời các vua. Sa-mu-ên nổi lên với tư cách là quan xét cuối cùng, và ông xúc dầu cho hai vị vua đầu tiên, Sau-lơ và Đa-vít.

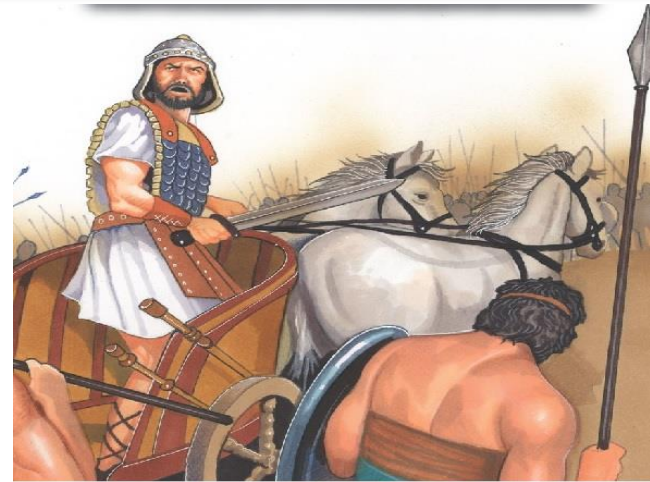
Giới Thiệu Sách II-Sa-mu-ên

Tóm tắt: Sách 2-Sa-mu-ên có thể được chia thành ba phần:

1. **2-Sa-mu-ên 1-10** Đa-vít trở thành vua, đầu tiên của chi phái Giu-đa và sau đó là của toàn thể Y-sơ-ra-ên. Vua Đa-vít mang hòm giao ước đến Giê-ru-sa-lem và đề nghị xây dựng một đền thờ, nhưng Chúa cấm anh ta không được làm như vậy. Chúa ở với Đa-vít khi ông đánh bại nhiều quốc gia. Vua Đa-vít thực hiện sự phán xét khôn ngoan và cai quản vương quốc của mình bằng cả công lý và lòng thương xót.
2. **2-Sa-mu-ên 11-12** Vua Đa-vít ham muốn Bát-sê-ba và ngoại tình với bà. Bát-sê-ba mang thai một đứa trẻ, và Vua David cố gắng làm cho nó có vẻ như thể chồng của Bát-sê-ba, Uriah, là cha. Khi kế hoạch này không thực hiện được, Vua David sắp xếp để Uriah bị giết trong trận chiến và lấy Bathsheba làm vợ. Chúa tiết lộ cho nhà tiên tri Nathan những gì Vua David đã làm, và Nathan phơi bày tội lỗi của Vua David bằng một dụ ngôn. Nathan nói tiên tri về bi kịch và đau khổ sẽ đến với Vua David và gia đình.
3. **2-Sa-mu-ên 13-24** Gia đình Vua Đa-vít tan nát vì ham muốn và giết người. Con trai ông là Absalom âm mưu chống lại ông và tìm kiếm ngai vàng. Vua David nỗ lực để trị vì ngay thẳng và có thể duy trì quyền kiểm soát vương quốc.

Đã-vít là:

- 1- Chàng thiếu niên chăn chiên
- 2- Chiến sĩ, Anh hùng, Tướng sĩ
- 3- Vua chi phái Giu-đa, Vua cho dân tộc Y-sơ-ra-ên
- 4- Người luôn sống theo lòng Đức Chúa Trời

1. Đa-vít hay tin Sau-lơ và Giô-na-than đã thác

Vậy, tôi đến gần và giết người đi, vì tôi biết người bại trận, không còn sống được. Đoan, tôi lấy mũ triều thiên trên đầu người và vòng vàng nơi cánh tay người, mà đem về đây cho chúa tôi

Đa-vít bèn xé quần áo mình; hết thảy những người đi theo cũng đều làm như vậy. ¹² Kế ấy chúng để tang, khóc lóc, và nhìn đói cho đến chiều tối vì Sau-lơ, vì Giô-na-than, con trai người, vì dân sự của Đức Giê-hô-va, và vì nhà Y-sơ-ra-ên, bởi chúng đã bị gươm ngã chết

2-5. Vương Quốc của David và Ich-bo-set

2. Đa-vít đi đến Hép-rôn, được tôn làm vua của Giu-đa

Đa-vít cầu vấn Đức Giê-hô-va như vậy: Tôi có nên đi lên trong một thành nào của xứ Giu-đa chẳng? Đức Giê-hô-va đáp cùng người rằng: Hãy đi lên. Đa-vít tiếp: Tôi phải lên trong thành nào? Đức Giê-hô-va đáp: Hép-rôn. Những người Giu-đa đi đến đó, và xúc dầu cho Đa-vít làm vua nhà Giu-đa

2. Ích-bô-sét cai trị Y-sơ-ra-ên

Bấy giờ Áp-ne, quan tổng binh của Sau-lơ, bắt Ích-bô-sét, con trai của Sau-lơ mà đưa qua Ma-ha-na-im, ⁹ lập người làm vua Ga-la-át, A-su-rít, Gít-rê-ên, Ép-ra-im, Bê-ni-gia-min, và cả Y-sơ-ra-ên

2. Giô-áp và Áp-ne giao chiến nhau. – A-sa-ên chết

Áp-ne nói cùng Giô-áp rằng: Những kẻ trai trẻ này hãy chỗi dậy và tranh tài với nhau trước mặt chúng ta. Giô-áp nói: Chúng nó khá chỗi dậy. ¹⁵ Vậy, chúng nó chỗi dậy, đi tới số bằng nhau, mười hai người Bên-gia-min vì Ích-bô-sét, con trai Sau-ơ, và mười hai người trong các tôi tớ của Đa-vít. Mỗi người bèn nắm đầu kẻ cừu địch mình, đâm gươm vào hông, và thầy đều ngã chết cùng nhau; chỗ đó bèn gọi là đồng Gươm, ở trong Ga-ba-ôn

2. Giô-áp và Áp-ne giao chiến nhau. – A-sa-ên chết

Vả, A-sa-ên chạy le làng như một con hoàng dương rừng.¹⁹ Người đuổi theo Áp-ne, không xây qua khỏi người, hoặc về bên hữu hay là về bên tả. Bởi người không khứng lánh đi, Áp-ne bèn lấy cán giáo mình đâm người nơi bụng, thấu đến sau lưng. A-sa-ên té xuống và chết tại chỗ;

3. Áp-ne bỏ Ích-bô-sét và hiệp cùng Đa-vít

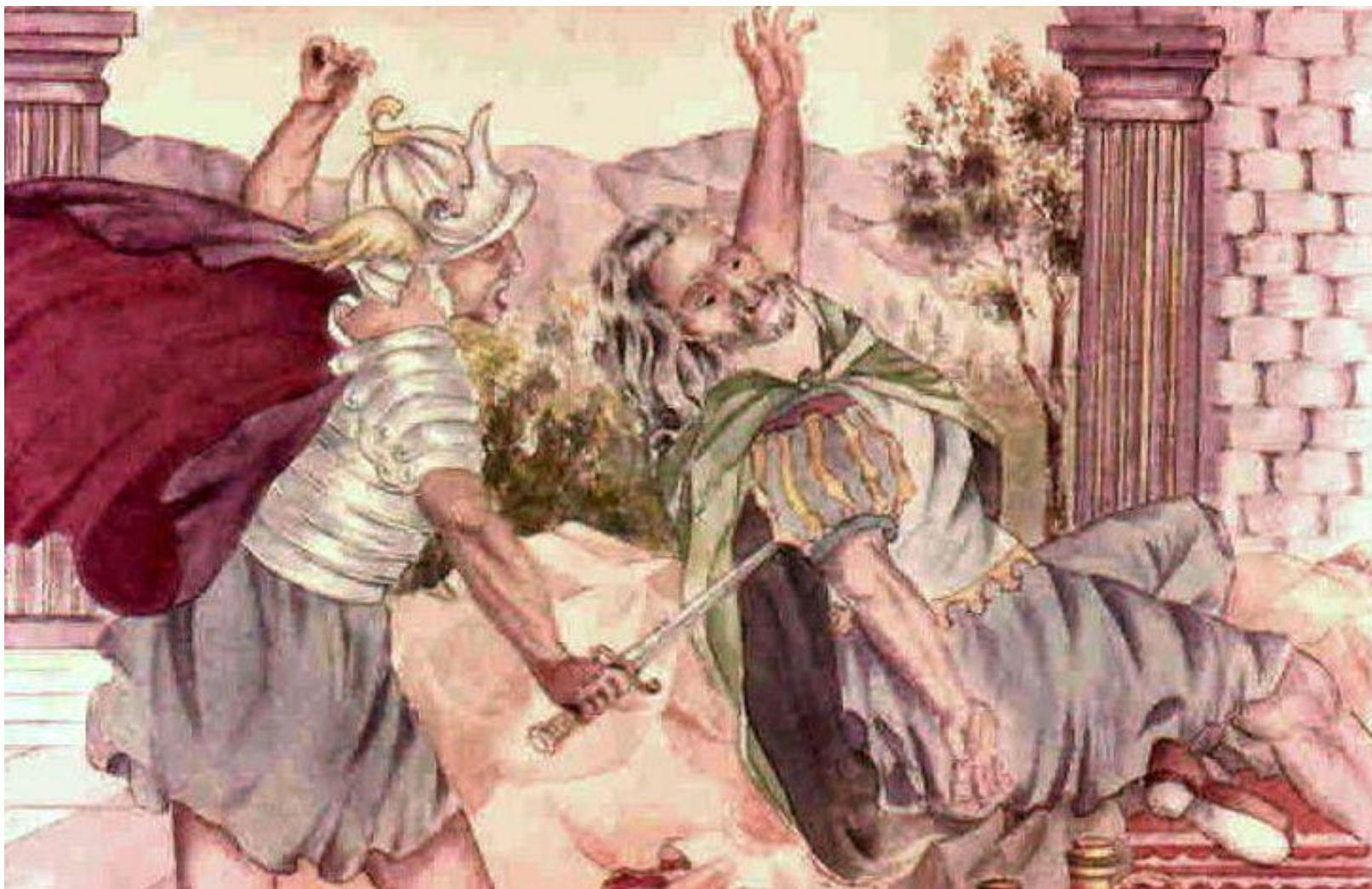
Trọn trong lúc nhà Sau-lơ và nhà Đa-vít tranh chiến nhau, thì Áp-ne binh vị nhà Sau-lơ. ⁷ Và, Sau-lơ có một vợ lẽ, tên là Rít-ba. Ích-bô-sét nói cùng Áp-ne rằng: Cớ sao người đến cùng vợ lẽ của cha ta? ⁸ Áp-ne lấy làm giận lắm về các lời của Ích-bô-sét.... Áp-ne sai sứ đến Đa-vít, đặng thay mình nói rằng: Xứ sẽ thuộc về ai? Hãy lập giao ước với tôi, tay tôi sẽ giúp ông, đặng hiệp lại cả Y-sơ-ra-ên cho ông

3. Hãy trả lại Mi-canh, vợ ta, mà ta đã cưới bằng sính lễ một trăm dương bì Phi-li-tin

Ích-bô-sét bèn sai người bắt nàng nơi nhà chồng nàng, là Pha-ti-ên, con trai của La-ít. ¹⁶ Chồng nàng vừa đưa đi vừa khóc, theo đến Ba-hu-rim. Đoạn, Áp-ne nói với người rằng: Hãy đi, trở về nhà ngươi. Rồi Pha-ti-ên trở về

3. Áp-ne bị Giô-áp giết

Giô-áp lui khỏi Đa-vít, sai những sứ giả theo Áp-ne nổi gót mà điệu người từ hồ chứa nước Si-ra về, mà không cho Đa-vít hay.²⁷ Khi Áp-ne trở về Hép-rôn, Giô-áp đem người riêng ra trong cửa thành, dường muốn nói việc kín cùng người; ở đó bèn đâm người trong bụng và giết đi, dâng báo thù huyết cho A-sa-ên, em của Giô-áp.

4. Mê-phi-bô-sét bi què và Ích-bô-sét qua đời

khi tin Sau-lơ và Giô-na-than thác ở Gít-rê-ên thâu đến, thì nó đã được năm tuổi. Vú nó đem nó chạy trốn; trong cơn lật đật trốn, nó té, nên nổi nó trở nên què. Tên nó là Mê-phi-bô-sét

Hai con trai của Rim-môn ở Bê-ê-rốt, là Rê-cáp và Ba-a-na, trong lúc trời nắng ban ngày, đi đến nhà Ích-bô-sét, người đương nằm nghỉ trưa. ⁶ Hai người đi tuốt đến giữa nhà, giả đò lấy lúa mì, rồi đâm bụng Ích-bô-sét; đoạn Rê-cáp và Ba-a-na, anh người, trốn đi. ⁷ Vậy, hai người đi vào nhà Ích-bô-sét, trong khi người nằm nghỉ trên giường tại phòng ngủ, đánh giết người

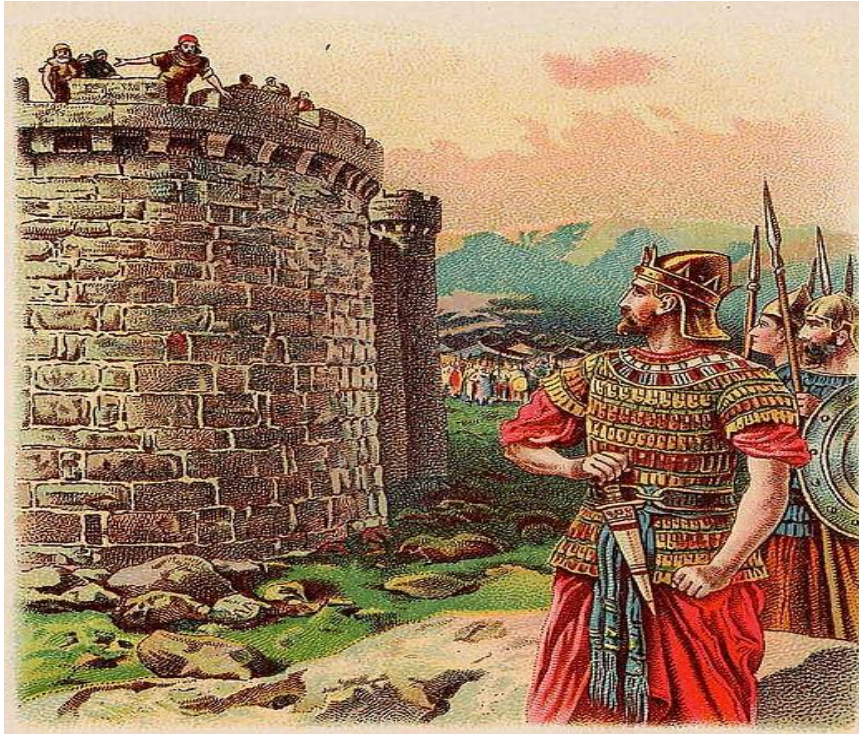

5. Hết thầy các chi phái Y-sơ-ra-ên nhận Đa-vít làm vua

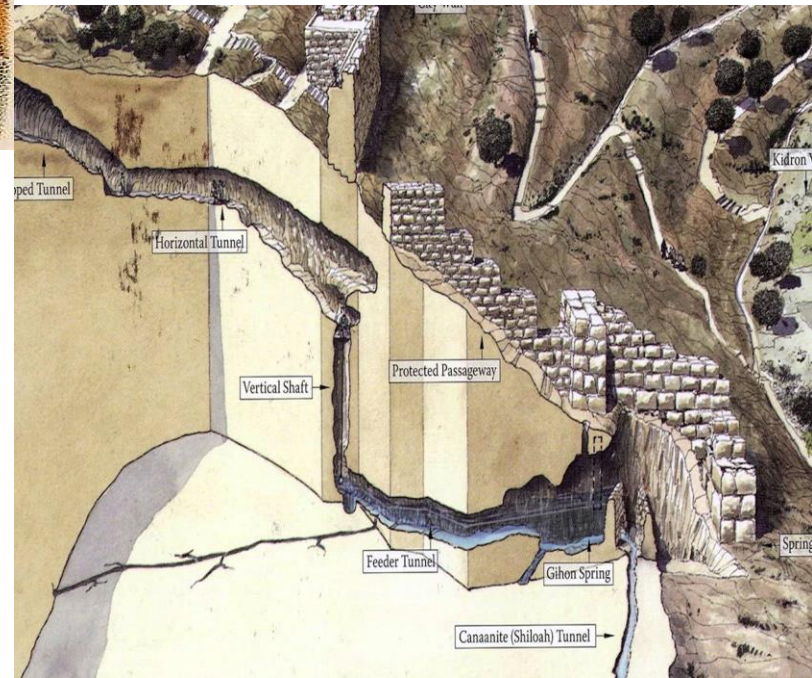
Bây giờ, hết thầy các chi phái Y-sơ-ra-ên đến cùng Đa-vít tại Hép-rôn, mà nói rằng: Chúng tôi đây vốn là cốt nhục của vua. ² Đã từ xưa, khi Sau-lơ còn cai trị chúng tôi, chính vua đã dắt Y-sơ-ra-ên ra trận và đem họ về. Đức Giê-hô-va có phán cùng vua rằng: Người sẽ chặn dân sự ta, và làm vua của Y-sơ-ra-ên. ³ Vậy, hết thầy các trưởng lão Y-sơ-ra-ên đến cùng vua tại Hép-rôn; vua Đa-vít lập giao ước với họ tại Hép-rôn, trước mặt Đức Giê-hô-va, và chúng xức dầu cho Đa-vít làm vua của Y-sơ-ra-ên.

5. Đa-vít hãm thành Giê-ru-sa-lem

Đa-vít kéo đến Giê-ru-sa-lem, đánh dân Giê-bu-sít, vốn ở tại xứ này. Chúng nó nói cùng Đa-vít rằng: Người chớ vào đây: những kẻ đuì và què, đủ mà xô đuổi người đi! --- nghĩa là muốn nói: Đa-vít sẽ không vào đây được

Hôm ấy Đa-vít ra lệnh: "Cứ theo cống dẫn nước vào tấn công bọn 'mù' và 'què' Giê-bu, là bọn lòng ta ghét hận."⁹Đa-vít ở trong đồn, đặt tên là thành Đa-vít; người xây vách tứ vi từ Mi-lô trở về trong.

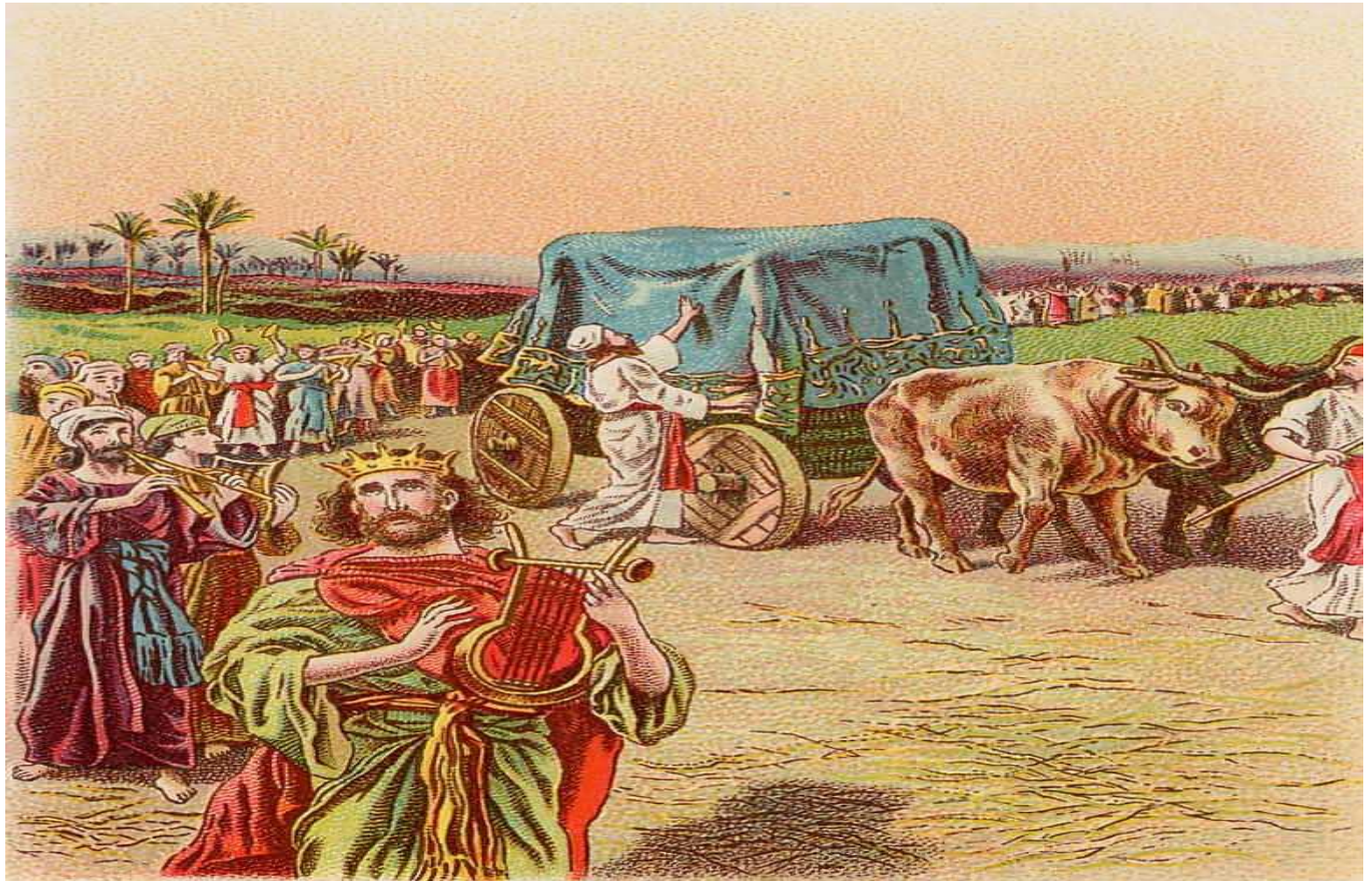

5. Đa-vít thắng dân Phi-li-tin

Đa-vít càng ngày càng cường thịnh, và Giê-hô-va là Đức Chúa Trời vạn quân ở cùng người

6. Đa-vít dời hòm giao ước ở Ki-ri-át-Giê-a-rim đến Giê-ru-sa-lem; U-xa chết

Vậy Đa-vít không muốn để hòm của Đức Giê-hô-va đến nhà mình tại trong thành Đa-vít; bèn biểu dẫn vào trong nhà Ô-bết-Ê-đôm, là người Gát. ¹¹ Như vậy, hòm của Đức Giê-hô-va ở ba tháng trong nhà Ô-bết-Ê-đôm, người Gát; Đức Giê-hô-va ban phước cho Ô-bết-Ê-đôm và cả nhà người.

6. Thỉnh hòm vào trong thành Đa-vít

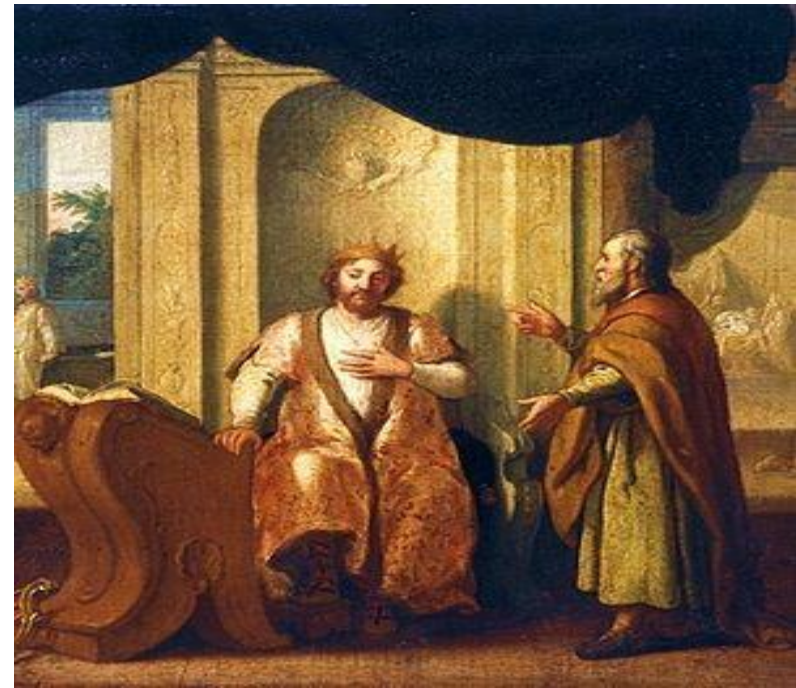
Đa-vít bèn đi thỉnh hòm của Đức Chúa Trời ở nhà Ô-bết-Ê-đôm đến trong thành Đa-vít cách rất vui mừng. ¹³ Khi những người khiêng hòm của Đức Chúa Trời đã đi sáu bước, thì Đa-vít tế một con bò đực và một con thú mập béo. ¹⁴ Đa-vít mặc áo ê-phốt vải gai, nhảy múa hết sức tại trước mặt Đức Giê-hô-va.

7. Đa-vít định xây một đền thờ - Đức Giê-hô-va cản sự ước định của Đa-vít

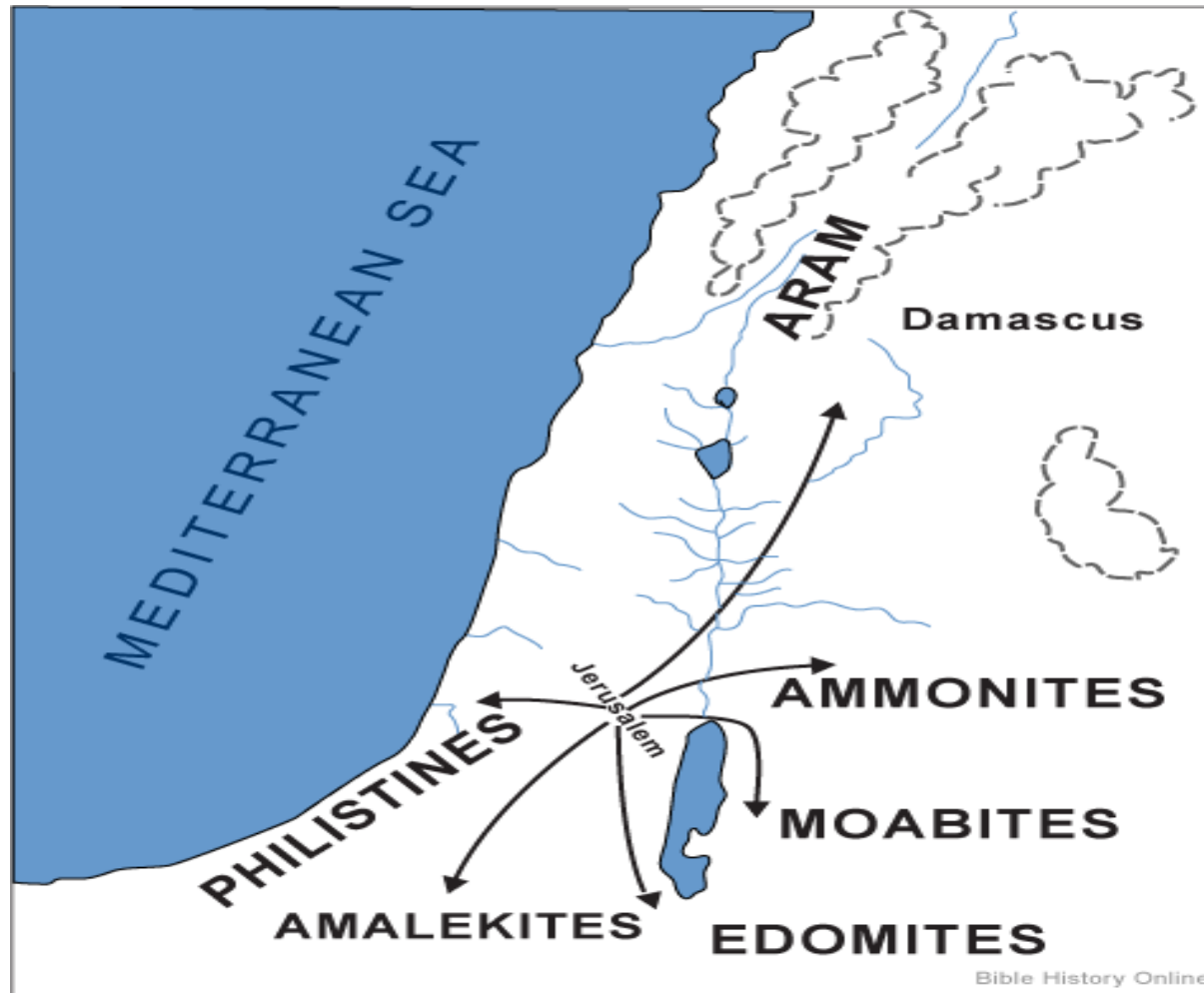

Hãy xem, ta nguyện trong cái cung bằng bá hương, còn hòm của Đức Chúa Trời lại ở dưới màn trướng.³ Na-than thưa cùng vua rằng: Hễ trong lòng vua có ý làm gì, thì hãy làm, vì Đức Giê-hô-va ở cùng vua.

Khi các ngày người đã mãn, và người ngủ với các tổ phụ người, thì ta sẽ lập dòng giống người kế vị người, là dòng giống do người sanh ra, và ta sẽ khiến cho nước nó bền vững. ¹³ Nó sẽ xây một đền thờ cho danh ta, và ta sẽ khiến cho ngôi cùng nước nó vững bền đời đời. ¹⁴ Ta sẽ làm cha nó, nó sẽ làm con ta

8. Đa-vít bắt phục dân Phi-li-tin, dân Mô-áp, dân Sy-ri, và dân Ê-đôm

Sau điều đó, Đa-vít đánh bại dân Phi-li-tin, bắt phục chúng nó, và cất quyền kinh đô khỏi chúng nó.² Người cũng đánh dân Mô-áp, bắt chúng nằm dài trên đất mà lấy dây đo: đo hai dây để giết, rồi đo một dây để sống. Như vậy, dân Mô-áp phải phục Đa-vít và đóng thuế cho người.
³ Đa-vít cũng đánh Ha-đa-rê-xe, con trai của Rê-hốp, vua Xô-ba, đương khi người đi đặng lấy lại quyền quản hạt trên sông Ơ-phơ-rát.

9. Đa-vít trả cho Mê-phi-bô-sét các tài sản của cha người

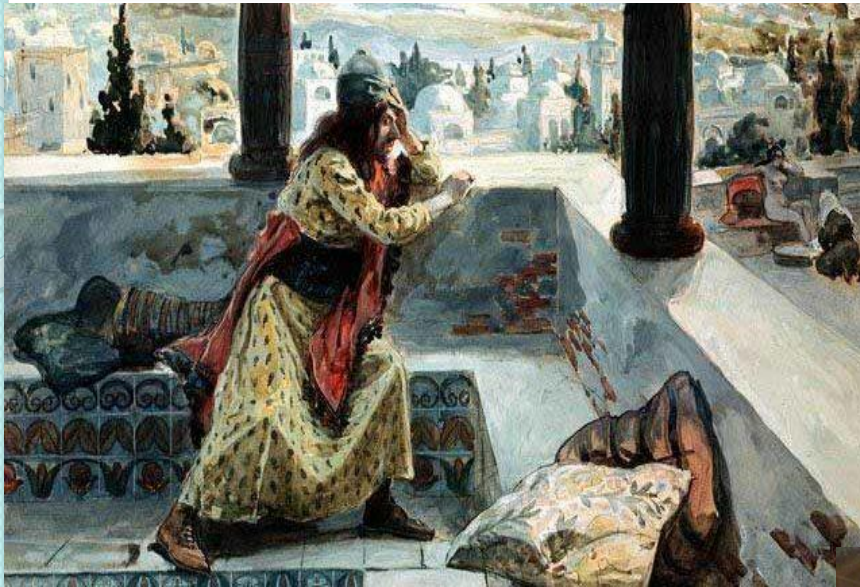

Người là Xíp-ba chẳng? Chẳng còn có người nào về nhà Sau-lơ sao? Ta muốn lấy ơn của Đức Chúa Trời mà đãi người. Xíp-ba thưa cùng vua rằng: Còn một người con trai của Giô-na-than bị tật hai chân.

Đa-vít nói Mê-phi-bô-sét rằng: Chớ sợ, ta muốn làm ơn cho người vì có Giô-na-than, cha người; ta sẽ trả lại cho người những đất của Sau-lơ, ông nội người, và người sẽ ăn chung bàn ta luôn luôn.

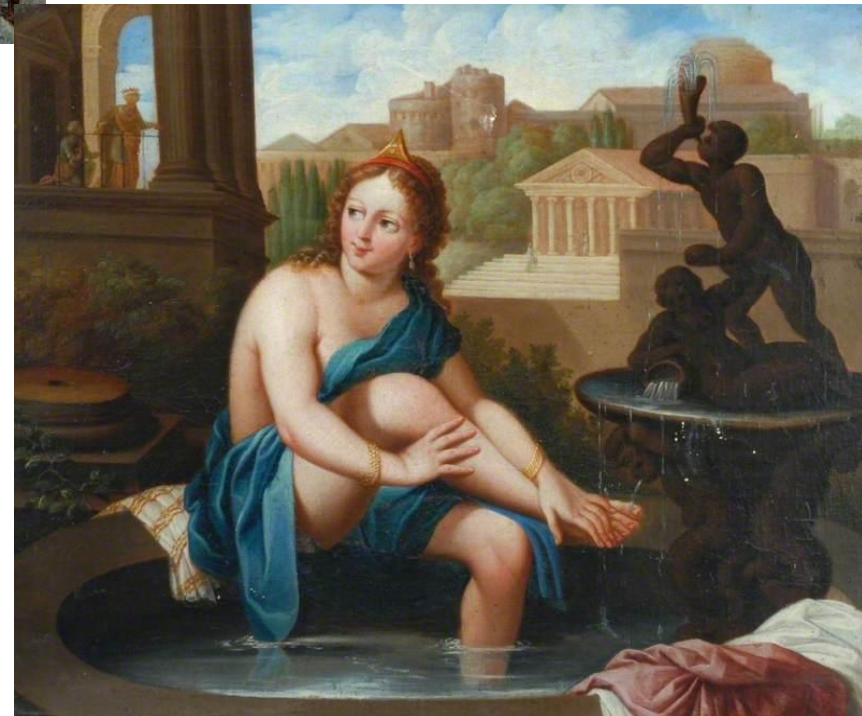

11. Chiến trận cùng dân Am-môn; Đa-vít phạm tội tà dâm và tội sát nhân

Qua năm mới, khi các vua thường ra tranh chiến, Đa-vít sai Giô-áp cùng các tội tớ mình và cả đạo binh Y-sơ-ra-ên đánh giặc; chúng cướp phá xứ dân Am-môn và vây thành Ráp-ba. Nhưng vua Đa-vít ở lại Giê-ru-sa-lem.

Một buổi chiều kia, Đa-vít chỗi dậy khỏi giường mình, đi dạo chơi trên nóc đền vua, bèn thấy một người nữ đang tắm; người nữ ấy rất là lịch sự.³ Đa-vít sai hỏi người nữ ấy là ai, thì người ta thưa rằng: Ấy là Bát-sê-ba, con gái của Ê-li-am, vợ của U-ri, người Hê-tít.

11. Đa-vít phạm tội tà dâm và tội sát nhân

Đa-vít sai người đem nàng đến. Nàng đến nhà vua và vua ngủ với nàng. Sau khi nàng làm cho sạch sự ô ố mình, bèn trở về nhà. Người nữ này thọ thai, sai người tâu cùng Đa-vít rằng: Tôi có thai.

Đa-vít bèn truyền lệnh cho Giô-áp rằng: Hãy sai U-ri, đến cùng Đa-vít. Hãy đi xuống nhà người và rửa chân đi. Vậy, U-ri đi ra khỏi đền vua, có người đem theo người một cửa ăn nhà vua. ⁹ Nhưng U-ri không về nhà mình, ngủ tại cửa đền vua cùng các tôi tớ vua.

11. Chiến trận cùng dân Am-môn; Đa-vít phạm tội tà dâm và tội sát nhân

Sáng ngày mai, Đa-vít viết một cái thư cho Giô-áp, và gửi nơi tay U-ri. ¹⁵ Người viết như vậy: Hãy đặt U-ri tại hàng đầu, nơi hiểm nguy hơn hết của chiến trận, rồi hãy rút ra xa người, để người bị đánh và chết đi.

Người trong thành kéo ra đánh Giô-áp, có mấy người trong bọn tôi tớ Đa-vít ngã chết. U-ri, người Hê-tít, cũng chết.

12. Na-than trách Đa-vít - Đa-vít ăn năn tội - Con của Bát-Sê-ba chết

Trong một thành kia có hai người, người này giàu, còn người kia nghèo. ² Người giàu có chiên bò rất nhiều; ³ nhưng người nghèo, nếu chẳng kể một con chiên cái nhỏ mà người đã mua, thì chẳng có gì hết... Ta chỉ Đức Giê-hô-va hằng sống mà thề, người đã phạm điều ấy thật đáng chết! - Na-than nói cùng Đa-vít rằng: Vua là người đó!

Đa-vít bèn nói cùng Na-than rằng: Ta đã phạm tội cùng Đức Giê-hô-va. Na-than đáp cùng Đa-vít rằng: Đức Giê-hô-va cũng đã xóa tội vua; vua không chết đâu. ¹⁴ Nhưng vì việc này vua đã gây dịp cho những kẻ thù nghịch Đức Giê-hô-va nói phạm đến Ngài, nên con trai đã sanh cho người hẳn sẽ chết.

12. Sa-lô-môn sanh ra

Đa-vít an ửi Bát-Sê-ba, vợ mình, đến ngủ cùng nàng; nàng sanh một đứa trai, đặt tên là **Sa-lô-môn**. Đức Giê-hô-va yêu mến Sa-lô-môn,²⁵ nên Ngài sai đấng tiên tri Na-than đến đặt tên cho nó là **Giê-đi-đi-a**, vì Đức Giê-hô-va yêu mến nó.

13. Am-nôn làm sỉ nhục cho Ta-ma - Am-nôn chết và Áp-sa-lôm chạy trốn

Hãy biểu mọi người ra khỏi đây. Hết thấy đều lui ra. ¹⁰ Bảy giờ, Am-nôn nói cùng Ta-ma rằng: Hãy bưng đồ ăn em đã dọn cho anh vào trong phòng, để anh nhận lấy nó từ nơi tay em. Ta-ma bèn lấy các bánh nhỏ mình đã làm, bưng vào cho Am-nôn, anh mình, ở trong phòng. Em ơi, hãy đến ngủ cùng anh. vua chẳng cấm anh lấy tôi làm vợ. ¹⁴ Nhưng Am-nôn không khứng nghe nàng; và vì người mạnh hơn, bèn gian hiếp nàng, nằm cùng nàng.

Cách hai năm sau, đương lúc Áp-sa-lôm hót lòng chiên mình tại Ba-anh-Hát-so gần Ép-ra-im, người mời hết thấy các vương tử. Và, Áp-sa-lôm truyền lệnh cho các tôi tớ mình rằng: Hãy ý tứ, xem khi lòng Am-nôn vui vì rượu, và khi ta bảo các người: Hãy đánh Am-nôn, thì bảy giờ, hãy giết hẳn đi, chớ sơ chi

15 Áp-sa-lôm được lòng dân Y-sơ-ra-ên và tức vị vua

Cách ít lâu, Áp-sa-lôm sắm xe và ngựa với năm mươi quân chạy trước mặt mình.

Áp-sa-lôm dậy sớm, đứng nơi mé đường vào cửa thành. Nếu gặp ai có sự kiện thưa chi đi đến vua đặt cầu xét đoán. Áp-sa-lôm tiếp rằng: Sự tình của người thật phải và công bình; nhưng nơi đền vua nào có ai để nghe người đâu. ⁴ Đoạn, Áp-sa-lôm tiếp rằng: Ồ! chớ chi người ta lập ta làm quan xét trong xứ! Phàm người nào có việc tranh tụng hay kiện cáo gì cần đoán xét, sẽ đến ta, thì ta sẽ xử đoán công bình cho họ. Áp-sa-lôm dụ lấy lòng người Y-sơ-ra-ên vậy.

15. Áp-sa-lôm làm vua tại Hép-rôn -Đa-vít trốn khỏi Giê-ru-sa-lem

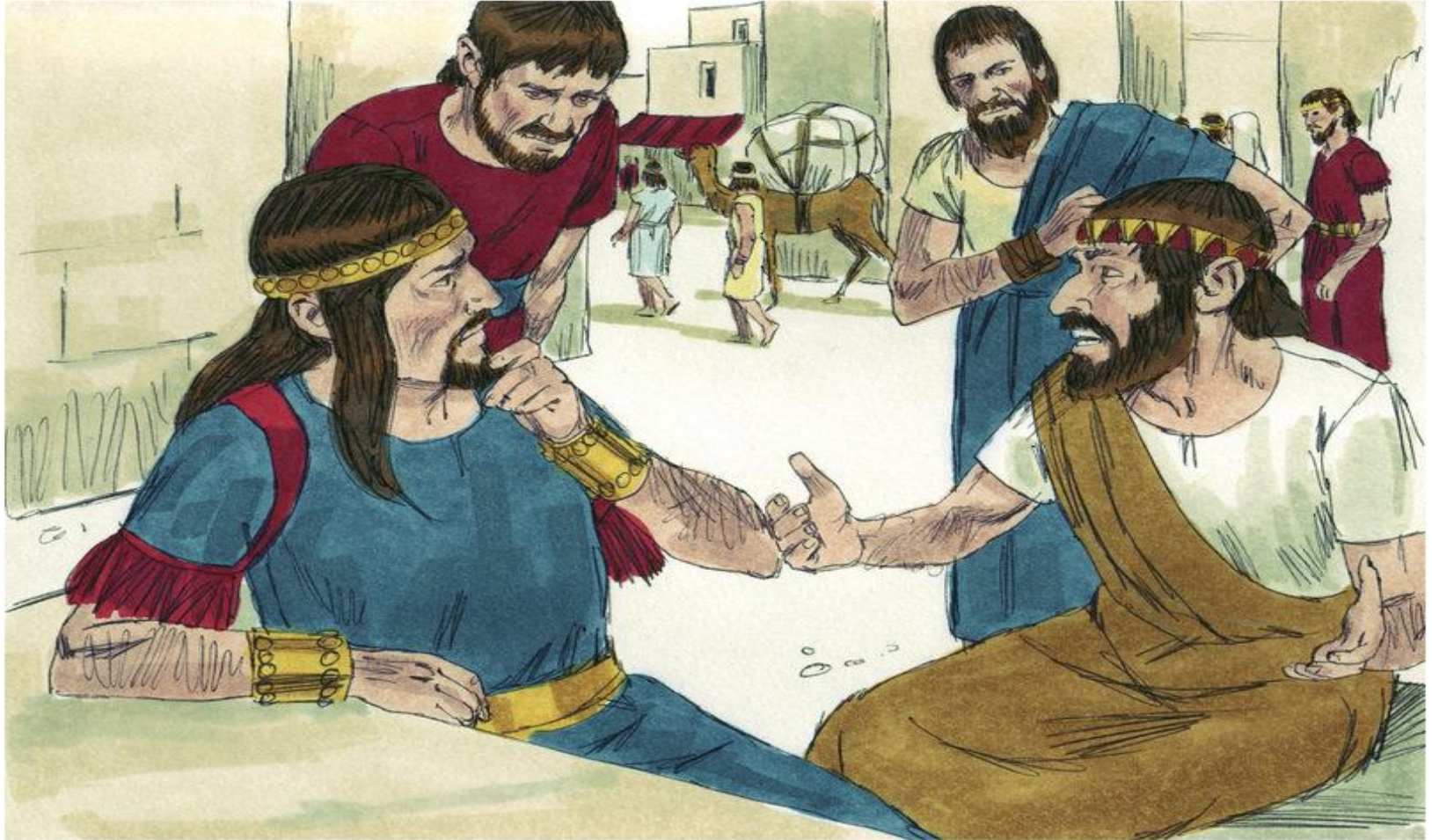

Cuối bốn năm, Áp-sa-lôm nói cùng vua rằng: Xin cho phép con đi đến Hép-rôn đặng trả xong sự hứa nguyện mà tôi đã khấn với Đức Giê-hô-va....Thoạt khi anh em nghe tiếng kèn, thì hãy nói: Áp-sa-lôm làm vua tại Hép-rôn!

Có người đến báo tin cho Đa-vít rằng: Lòng của dân Y-sơ-ra-ên nghiêng về Áp-sa-lôm. ¹⁴ Đa-vít bèn nói cùng các tôi tớ ở với mình tại Giê-ru-sa-lem rằng: Hãy chỗi dậy và chạy trốn đi, bằng chẳng, chúng ta không thể thoát khỏi Áp-sa-lôm được. Hãy đi mau mau, e nó sẽ đến kịp chúng ta, làm hại cho chúng ta, và dùng gươm diết thành. Vây, vua ra đi, có cả nhà người cùng theo; nhưng vua để lại mười người cung phi đặng giữ đền.

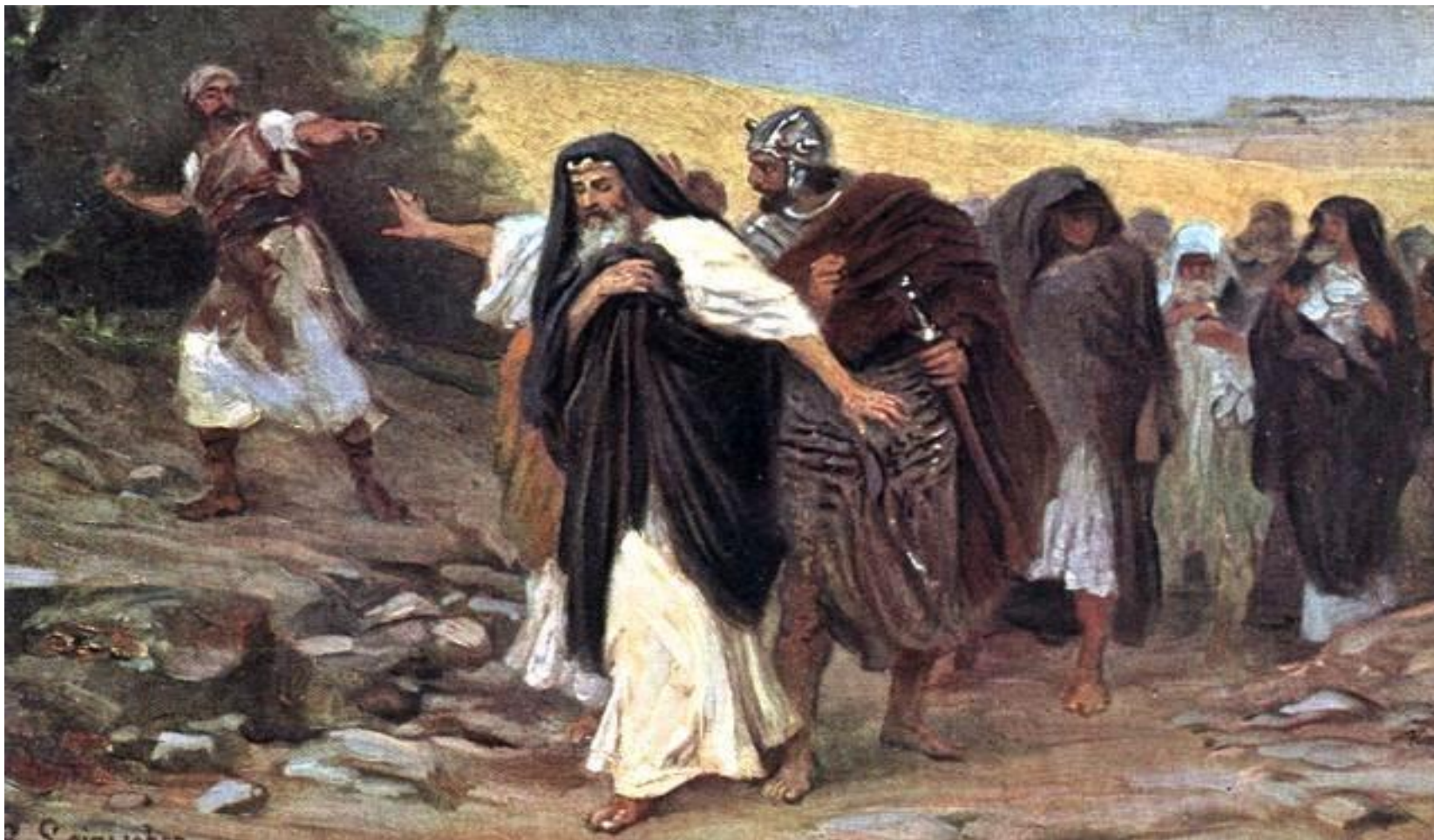

16 Xíp-ba nhờ sự cáo gian chủ mình, là Mê-phi-bô-sét, mà được tài sản người

Đa-vít vừa trèo qua khỏi chót núi, thì Xíp-ba, tôi tớ của Mê-phi-bô-sét, đến đón vua với hai con lừa mang bánh chớ hai trăm ổ bánh, một trăm cái bánh nhỏ bằng trái nho, một trăm cái bánh nhỏ bằng trái vả, và một bầu rượu nho. Vua hỏi: Vây, con trai của chủ người ở đâu? Xíp-ba thưa: Người ở lại Giê-ru-sa-lem, vì nói rằng: Ngày nay nhà Y-sơ-ra-ên sẽ trả nước của cha ta lại cho ta. ⁴ Vua bèn nói cùng Xíp-ba rằng: Thế thì, mọi vật thuộc về Mê-phi-bô-sét đều nên của người

16. Si-mê-i rửa sả Đa-vít; nhưng Đa-vít không báo thù

Si-mê-i, con trai của Ghê-ra. Người vừa đi tới, vừa rửa sả, ⁶ ném đá vào Đa-vít và các tôi tớ của vua. Si-mê-i rửa sả Đa-vít như lời này: Người đã tự làm vua thay vì Sau-lơ, nên bây giờ Đức Giê-hô-va khiến những huyết của nhà người đổ lại trên người; Ngài sẽ phó nước vào tay Áp-salôm, con trai người; và kìa, chính người bị hoạn nạn, bởi vì người là một người huyết.

16. Hu-sai và A-hi-tô-phe ở với Áp-sa-lôm

Áp-sa-lôm và hết thầy người Y-sơ-ra-ên đều đã vào Giê-ru-sa-lem rồi, và A-hi-tô-phe theo người. Áp-sa-lôm bèn nói cùng A-hi-tô-phe rằng: Hai người hãy mưu cùng nhau đặt định điều chúng ta phải làm. ²¹ A-hi-tô-phe đáp cùng Áp-sa-lôm rằng: *Hãy đi đến cùng các cung phi của thân phụ ông đã để lại để giữ đền. Khi cả Y-sơ-ra-ên hay rằng ông đã sỉ nhục thân phụ ông như vậy, thì hết thầy những người ở cùng ông lại sẽ càng mạnh mẽ hơn.*

17 A-hi-tô-phe thấy người ta không theo mưu của mình thì tự thắt cổ mà chết

A-hi-tô-phe lại nói cùng Áp-sa-lôm rằng: Xin cho phép tôi chọn mười hai ngàn quân. Tôi sẽ kéo ra đuổi theo Đa-vít nội đêm nay. Song Áp-sa-lôm nói rằng: Hãy vờì Hu-sai, người A-t-kít đến, để chúng ta cũng nghe lời người bàn nữa. Quả lúc này người ẩn trong một hang hổ nào hay là trong chỗ nào khác. Nếu khởi tiên, chúng ta bị thua, hết thảy những kẻ nghe sẽ nói rằng: Phe của Áp-sa-lôm đã bị thua. Bấy giờ, Áp-sa-lôm và cả dân Y-sơ-ra-ên đều nói rằng: Mưu của Hu-sai, người A-t-kít, hay hơn mưu của A-hi-tô-phe. Vả, Đức Giê-hô-va đã định làm bại mưu khôn ngoan của A-hi-tô-phe, hầu giáng sự tai họa trên Áp-sa-lôm vậy.

17. Khi Đa-vít đã đến Ma-ha-na-im, thì Sô-bi, con trai Na-hách, đem cho Đa-vít và cho cả dân theo người ²⁸ *những giường, chén, châu đất, lúa mì, lúa mạch, bột mì, hột rang, đậu, phan đậu, và các thứ hột rang khác,* ²⁹ *mật ong, mỡ sữa, con chiên, và bánh sữa bò, dâng cho Đa-vít và đạo quân người ăn*

18. Vua truyền lệnh này cho Giô-áp, A-bi-sai, và Y-tai mà rằng: Hãy vì có ta dong cho Áp-sa-lôm trai trẻ. Cả dân đều nghe lời vua căn dặn cho các trưởng vì Áp-sa-lôm.

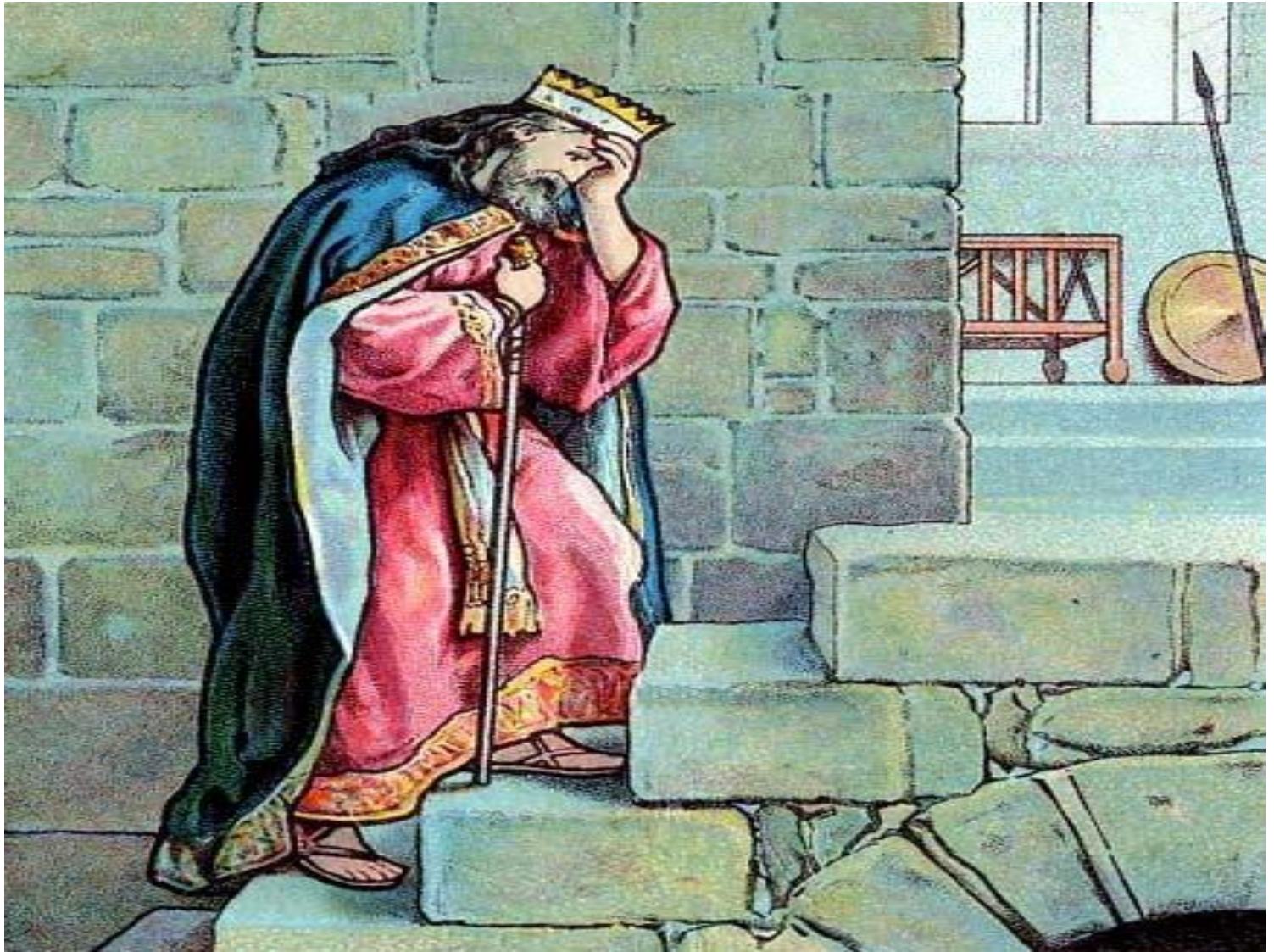
18. Các tội tớ của Đa-vít gặp Áp-sa-lôm cỡi một con la; con la lủi vào dưới nhánh xô rế của cây thông lớn, đầu Áp-sa-lôm phải vướng trong nhánh, và người bị treo giữa khoảng trời đất; còn con la chở người thì thoát đi khỏi.

18. Giô-áp đáp: Ta chẳng thém nán ở đây mà nghe người. Người bèn lấy ba cây giáo đâm vào trái tim của Áp-sa-lôm, đương còn sống ở giữa cây thông

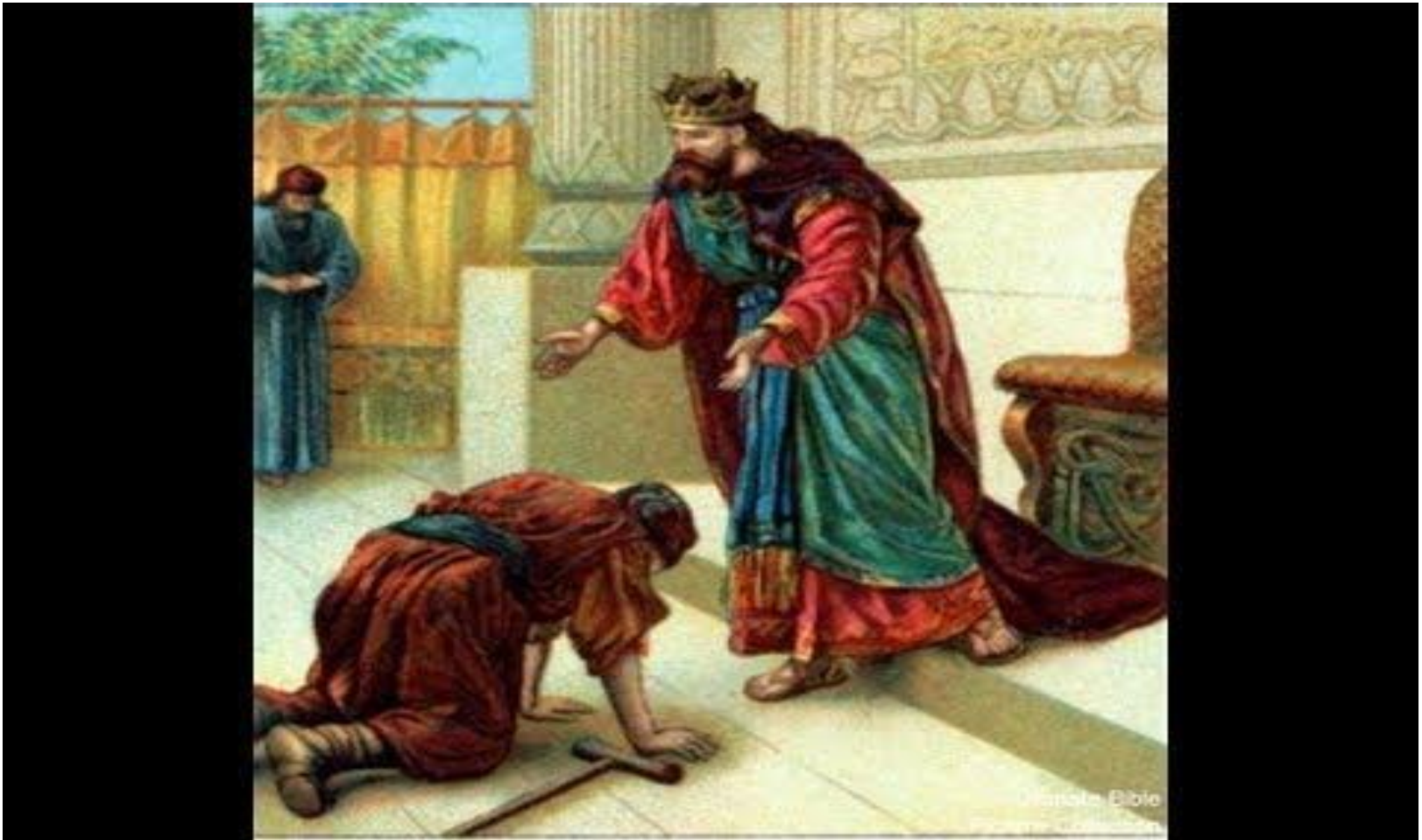
Chàng Áp-sa-lôm trai trẻ được bình an vô hại chăng? Cu-si đáp: Nguyện các kẻ thù nghịch vua chúa tôi, và hết thảy những người nào phản nghịch đặng hại vua, bị đồng số phận với người trai trẻ ấy! ³³ Vua rất cảm thương, bèn lên lầu cửa thành và khóc. Người vừa đi vừa nói rằng: Ôi, Áp-sa-lôm, con trai ta! Áp-sa-lôm, con trai ta! Ước chi chính ta chết thế cho con! Ôi, Áp-sa-lôm! con trai ta! Con trai ta!

19. Vây, vua trở về, đến tại bờ sông Giô-đanh. Các người Giu-đa đi đến đón vua tại Ghinh-ganh đãng đưa vua qua sông Giô-đanh.

19. Mê-phi-bô-sết, con trai của Sau-ơ, cũng đi xuống đón vua. Người không có rửa chân, chải râu hay là giặt áo mình từ lúc vua ra đi, cho đến ngày vua trở về bình an vô sự. ²⁵ Khi người ở Giê-ru-sa-lem đến đón vua, thì Đa-vít hỏi người rằng: Hỡi Mê-phi-bô-sết, sao người không đến cùng ta? ²⁶ Người thưa rằng: Ôi vua chúa tôi, thằng tôi tớ tôi có đánh lừa tôi. Thật tôi nghĩ rằng: Tôi sẽ thắng lừa, rồi cỡi nó đặng đi theo vua; vì tôi tớ của vua là què. Người và Xíp-ba hãy chia lấy đất. ³⁰ Mê-phi-bô-sết thưa lại rằng: Xíp-ba lấy hết cũng được, bởi vì vua chúa tôi đã trở về nhà mình bình an vô sự.

19 **Bát-xi-lai** ở Ga-la-át cũng từ Rô-gê-lim xuống, và qua sông Giô-đanh với vua đặng đưa vua đến bên kia sông.³² Người đã già quá, được tám mươi tuổi, có cung cấp lương thực cho vua tron lúc vua ở tại Ma-ha-na-im; vì người có nhiều cửa cải lằm.³³ Vua nói với Bát-xi-lai rằng: Hãy qua sông Giô-đanh với ta, ta sẽ bao bọc cho người ở nhà ta tại Giê-ru-sa-lem.³⁴ Nhưng Bát-xi-lai thưa cùng vua rằng: Bây giờ tôi còn bao lâu ngày nữa, mà lại cùng vua đi lên Giê-ru-sa-lem? ³⁵ Ngày nay tôi được tám mươi tuổi, há còn có thể phân biệt điều tốt và điều xấu ư? Kể tôi tớ vua cũng chẳng ném được mùi của vật mình ăn và uống. Há lại còn có thể vui nghe người nam nữ ca xướng sao? Kể tôi tớ vua sẽ làm bậ vua chúa tôi mà làm chi. Nhưng này là Kim-ham, kẻ tôi tớ vua; nó sẽ đi qua sông Giô-đanh với vua chúa tôi, rồi vua phải đãi nó tùy ý vua lấy làm tốt.

21, Về đời Đa-vít, có một ách cơ cấn trong ba năm liên tiếp. Đa-vít cầu vắn Đức Giê-hô-va; Ngài đáp cùng người rằng: Sự này xảy đến vì cơ Sau-lơ và nhà đồ huyết của người, bởi vì người có giết dân Ga-ba-ôn,,,, Thế thì, hãy phó cho chúng tôi bảy người trong những con trai người; chúng tôi sẽ treo chúng nó trước mặt Đức Giê-hô-va ở Ghi-bê-a, thành của Sau-lơ là người được Đức Giê-hô-va chọn. Vua đáp: Ta sẽ phó chúng nó cho,... Rít-ba, con gái Ai-gia, bèn lấy một cái bao trải trên hòn đá dùng làm giường mình. Rồi từ đầu mùa gặt cho đến khi có mưa từ trên trời sa xuống trên thân chúng nó, ban ngày nàng cản không cho chim trời đậu ở trên thân, và ban đêm cản không cho thú đồng đến gần.

21. Dân Y-sơ-ra-ên lại còn tranh chiến khác với dân Phi-li-tin. Đa-vít và các tôi tớ người kéo xuống, giáp chiến với dân Phi-li-tin. Đa-vít biết trong mình mỗi một lăm,,, ²² Bốn người Phi-li-tin này đã sanh tại Gát, về dòng dõi Ra-pha, đều bị giết bởi tay Đa-vít và bởi tay các đầy tớ người.

Đa-vít mở mang bờ cõi nước Y-sơ-ra-ên

King David
The United Kingdom of Israel

22 Bài ca của Đa-vít

Đức Giê-hô-va là hòn đá và đồn lũy tôi, Đấng giải cứu tôi.
Đức Chúa Trời tôi là hòn đá tôi, nơi tôi sẽ nương náu mình,
Là thuẫn đỡ tôi, sừng chững cứu tôi,
Ngọn tháp cao và nơi nương dựa của tôi;

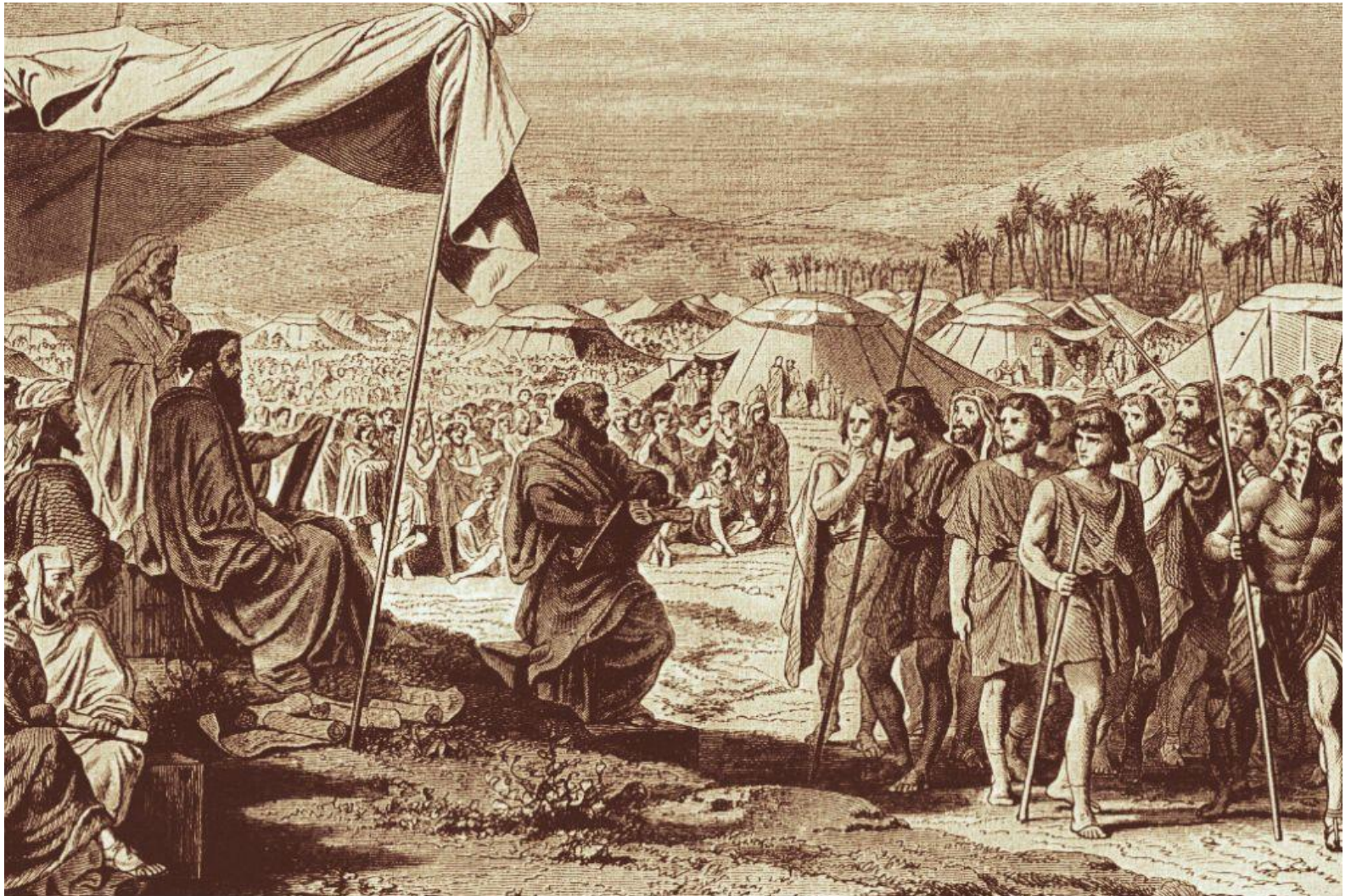
23 Bài ca chót của Đa-vít

Người nào cai trị loài người cách công bình, Cách kính sợ Đức Chúa Trời,
4 Thì sẽ giống như sự chói lòa buổi sáng, khi mặt trời mọc, Khác nào một buổi sớm mai
chẳng có mây; Các ánh sáng nó làm cho cây cỏ bởi đất nảy ra sau khi mưa. Trái lại, hết thảy
kẻ hung ác đều giống như gai chông mà người ta liệng ra xa, Không thể lấy bằng tay được;
7 Người ta phải dùng đồ bằng sắt hay là cán cây lao đặng nắm nó. Rồi chính tại chỗ, nó bị thiêu
trong lửa.

24. Đa-vít truyền tu bộ Y-sơ-ra-ên

Cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va lại nổi phùng cùng dân Y-sơ-ra-ên. Ngài giục lòng Đa-vít nghịch cùng chúng, mà rằng: Hãy đi tu bộ dân Y-sơ-ra-ên và Giu-đá. ,,, Như vậy, họ đi khắp xứ và trở về Giê-ru-sa-lem trong chín tháng và hai mươi ngày.⁹ Giô-áp bèn trao cho vua cái sổ trọn sự tu bộ dân sự: Trong Y-sơ-ra-ên có tám trăm ngàn người lính chiến, có tài cầm gươm được, và trong Giu-đá năm trăm ngàn người.

24. Dịch hạch phá hại dân Y-sơ-ra-ên.

Ta có ba điều định cho ngươi; trong ba điều đó, hãy chọn một, rồi ta sẽ lấy nó mà phạt ngươi. Hoặc bảy năm đói kém trong nước vua, hoặc trong ba tháng vua phải chạy trốn khỏi trước mặt kẻ thù nghịch đuổi theo vua, hoặc ba ngày dịch hạch trong nước vua? Vậy, Đức Giê-hô-va khiến dịch hạch phá hại trong dân Y-sơ-ra-ên, từ buổi sớm mai cho đến thì giờ Ngài đã nhứt định. Trong dân sự, từ Đan đến Bê-e-Sê-ba, chết bảy vạn người. Thiên sứ giơ tay ra trên Giê-ru-sa-lem đặng hại nó

So the Lord sent a plague on Israel from that morning until the end of the time designated, and 70,000 people died

Đa-vít thấy thiên sứ hành hại dân sự, bèn thưa với Đức Giê-hô-va như vậy: Ấy chính tôi đã phạm tội, tôi là kẻ có tội; còn các con chiên kia có làm chi?... Nguyện tay Chúa chỉ hành hại tôi và nhà của cha tôi!

Những Điều Áp Dụng Thuộc Linh trong Sách II-Sa-mu-ên

- Chúng ta có thể biết rằng ngay cả những người công bình nhất cũng có thể sa ngã nếu họ không siêng năng tuân giữ các điều răn.
- Chúng ta có thể biết rằng nếu không trung thành tuân giữ các điều răn của Đức Chúa Trời, chúng ta có thể mắc phải những sai lầm làm thay đổi cuộc đời và mang lại hậu quả tai hại cho chính mình và người khác.